

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Перник, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ИВА Н. Ц.
в присъствието на прокурора М. Люб. Ц.
като разглежда докладваното от ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20231700600370 по описа за 2023
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда № 21 от 02.05.2023 г., постановена по НОХД № 244/2023 г. на Районен съд Перник, Х. Л. Х. е признат за виновен в това, че на 25.01.2020 г. в с. Д., общ. П. в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответно свидетелство за управление /влязло в сила на 15.06.2019 г. наказателно постановление № 17-4332-018882 от 02.10.2017 г., издадено от Началника на отдел „Пътна полиция“ към СДВР/ управлявал МПС – мотоциклет марка „Я.“, модел R1, с VIN № ****, без съответно свидетелство за управление, поради което на осн. чл. 343в, ал. 2 вр. чл. 54 вр. чл. 55, ал. 1 НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца. На осн. чл. 66, ал. 1 НК така определеното наказание е отложено за срок от три години. На осн. чл. 55, ал. 3 НК РС Перник не е наложил по-лекото наказание „глоба“, което законът предвижда наред с наказанието „лишаване от свобода“ в чл. 343в, ал. 2 НК. На осн. чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 НК е определено едно общо най-тежко наказание - лишаване от свобода за срок от три месеца, измежду наказанията, постановени по НОХД № 956/2020 г. на РС Перник и НОХД № 244/2023 г. на РС Перник. На осн. чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 3 НК към така определеното едно общо най-тежко наказание – лишаване от свобода за срок от три месеца, е присъединено изцяло наказанието, наложено по НОХД № 956/2020 г. на РС

Перник – глоба в размер на 500 лв.

Срещу присъдата е подаден протест от Районна прокуратура Перник, в който се поддържа, че при индивидуализация на наказанието на подсъдимия не следвало да намира приложение чл. 55 НК. Предвид това се иска присъдата да бъде изменена, като на подсъдимия бъде наложено наказание по реда на чл. 54 НК в размер на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 500 лв. съобразно санкционната част на чл. 343в, ал. 2 НК. Алтернативно се предлага индивидуализираното по реда на чл. 55 НК наказание да бъде увеличено до десет месеца лишаване от свобода. В останалата част – по отношение на приложението на чл. 66, ал. 1 НК, прокуратурата не протестира срещу постановената присъда.

Срещу присъдата е подадена и жалба от защитника на подсъдимия, в която се навеждат оплаквания, че присъдата е неправилна, тъй като инкриминираното деяние било несъставомерно, а при несподеляне на тези доводи, следвало да бъде приложен чл. 78а НК. Ето защо се иска отмяна на постановената присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за невинен или да му бъде наложено административно наказание по реда на чл. 78а НК.

Окръжен съд Перник, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият Х. Л. Х. е българин, български гражданин, роден на 08.01.1992 г. в гр. Л., живущ в град С., с висше образование, неженен, работи. Същият е неосъждан към датата на инкриминираното деяние – 25.01.2020 г. Впоследствие, с присъда от 21.10.2020 г. по НОХД № 956/2020 г. на РС Перник е признат за виновен в извършването на две престъпления – по чл. 345, ал. 1 НК и по чл. 345, ал. 2 НК, за всяко от които му е наложено наказание глоба в размер от по 500 лв., като двете наказания са групирани на осн. чл. 23 НК и му е наложено едно общо най-тежко наказание глоба в размер на 500 лв.

На 11.09.2017 г. подсъдимият реализира ПТП на кръстовището на бул. „Г. Д.“ и ул. „С.“ в гр. С., докато управлява мотоциклет „Я.“ с VIN № ****. Мотоциклетът е с работен обем на двигателя от 997 cm³ и максимална мощност от 147 kw (л. 61), поради което за целите на определяне на необходимата правоспособност на водачите на МПС принадлежи към категория А (чл. 150а, ал. 2, т.4, б. „а“ ЗДВП). В нарушение на разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 ЗДВП, към момента на ПТП подсъдимият управлява този мотоциклет, без да притежава свидетелство за управление на тази категория МПС. Поради това, по отношение на него на същата дата е образувано административнонаказателно производство със съставянето на АУАН от орган на МВР при ОПП на СДВР (л. 56 ДП). Въз основа на този АУАН е издадено наказателно постановление № 17-4332-018882/02.10.2017 г. от Началника на ОПП при СДВР, с което на осн. чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДВП му е наложена глоба в размер на 300 лв. Това НП е връчено на подсъдимия на 07.06.2019 г. и е влязло в законна сила на 15.06.2019 г. (л. 53 ДП).

На 25.01.2020 г., управлявайки същия мотоциклет, подсъдимият преминава през кръстовище в с. Д. въпреки забраняващия сигнал с червен цвят на поставения над неговата пътна лента светофар. Поради това, Х. Х. е спрял за проверка от органите на МВР, при

което се установява, че отново не притежава свидетелство за управление на МПС от категория А по смисъла на чл. 150а, ал. 2, т.4, б. „а“ ЗДВП. Съставен му е АУАН от същата дата за нарушението на чл. 150а, ал. 1 ЗДВП, въз основа на който е издадено НП № 20-1158-000247/20.02.2020 г. С това НП, връчено на подсъдимия на 18.06.2020 г., му е наложена на осн. чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДВП глоба в размер на 100 лв.

За същото нарушение от 25.01.2020 г., на 21.12.2020 г. с прокурорско постановление е образувано досъдебно производство № 492/2020 г. по описа на П РУМВР гр. П., пр. пр. № 3753/2020 г. на РП Перник. След констатация, че подсъдимият е наказан по административен ред, на осн. чл. 25, ал. 1, т. 5 НПК наблюдаващият прокурор е спрял наказателното производство със свое постановление от 21.07.2021 г. (л. 96-99) и с предложение от 27.07.2021 г. е иницирал възобновяването на административнонаказателното производство (л. 103-104). С решение № 157 от 06.10.2021 г. по АНД № 141/2021 г. АС Перник е възобновил на административнонаказателното производство, отменил е НП № 20-1158-000247/20.02.2020 г. в частта относно наложеното на осн. чл. чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДВП административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 150а, ал. 1 ЗДВП, и е прекратил административнонаказателното производство. С постановление от 07.11.2022 г. наблюдаващият прокурор е възобновил настоящото наказателно производство.

По доказателствените източници:

Пред първия съд подсъдимият и неговият защитник са изразили съгласие по реда на чл. 371, т. 1 НПК да не се провежда разпит на всички свидетели, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи от досъдебното производство. Изрично сочат при предварителното изслушване, че пречка за изразяване на съгласие по чл. 371, т. 2 НПК се явява становището на обвинението, че НП № 17-4332-018882/02.10.2017 г. е влязло в сила на 15.06.2019 г. Поддържат, че не спорят по всички други факти, обективирани в обвинителния акт. Предвид така изразеното съгласие по чл. 371, т. 1 НПК, показанията на двамата свидетели Ц. В. Б. и Д. Е. К. са приобщени по реда на чл. 283 ГПК чрез прочитането на протоколите за разпит в досъдебната фаза на осн. чл. 373, ал. 1 НПК (л. 30-31 ДП). Тези свидетели са служителите в ОПП при ОДМВР П., извършили проверката на подсъдимия на 25.01.2020 г., при която е констатирано, че същият управлява МПС без съответно свидетелство за управлението му. По реда на чл. 283 НПК са приобщени и всички писмени доказателства, събрани от органите на ДП, цитирани от настоящия въззивен съд при излагането на приетата фактическа обстановка, както и още – справка-картон на водача от ОПП при СДВР (л. 50-52; 75-77 ДП). Тази доказателствена съвкупност е еднопосочна и категорична по отношение на гореописаната фактическа обстановка, поради което и по аргумент от чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка настоящият състав се солидаризира с изводите на първоинстанционния съд, че чрез инкриминираното деяние на 25.01.2020 г. подсъдимият Х. е осъществил състава на престъплението по чл. 343в, ал. 2 НК както от обективна, така и от субективна страна - от обективна страна е управлявал моторно превозно средство без съответно свидетелство за правоуправление в едногодишен срок от

наказването му за същото деяние, а от субективна е бил със съзнанието, че и към този момент не притежава СУМПС.

Неотнoсим към съставомерността на деянието е доводът на защитата, че след обсъденото ПТП от 11.09.2017 г., със заповед от 17.09.2017 г. СУМПС на подсъдимия е отнето като принудителна административна мярка и че това СУМПС му е върнато от органите на МВР на 07.06.2019 г. – датата, когато му е връчено лично НП № 17-4332-018882/02.10.2017 г. На първо място, това свидетелство е за управление на друга категория МПС по смисъла на чл. 150а, ал. 2 ЗДВП, а не на мотоциклети. Също така, видно от АУАН от 11.09.2017 г. и заповедта за ПАМ, отнемането му е по реда на чл. 172, ал. 2, т. 3 вр. чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДВП за друго нарушение, а именно – по чл. 174, ал. 1 ЗДВП – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

Неоснователен е доводът, че подсъдимият не е извършил престъпно деяние от субективна страна. На 07.06.2019 г. му е връчено лично НП № 17-4332-018882/02.10.2017 г., с което е наказан за управление на МПС без съответно СУМПС на 11.09.2017 г. Това НП е влязло в сила на 15.06.2019 г. като необжалвано след изтичане на седемдневния срок за обжалване, предвиден в действащата към този момент редакция на чл. 59, ал. 2 ЗАНН. С влизането в сила на НП настъпва правната последица „наказване“ по смисъла на чл. 343в, ал. 2 НК – ТР № 1/2016 г. по тълк. д. № 1/2016 г. на ОСНК на ВКС. НП е връчено лично на подсъдимия и в него е посочен срокът за обжалването му. Предвид това с изтичането на този срок, без да е налице обжалване, същото влиза в сила на осн. чл. 64, б. „б“ ЗАНН, като този правнорелевантен факт е сведен до знанието на лицето. Ето защо, управлявайки МПС без съответно СУМПС на 25.01.2020 г., подсъдимият е знаел, че е наказван за същото нарушение по административен ред преди по-малко от една календарна година, с което знание е реализирал от субективна страна престъпното деяние по чл. 343в, ал. 2 НК.

Неоснователен е и доводът на подсъдимия, че вече е наказан за процесното деяние. Действително, компетентните органи са образували административнонаказателно производство за това деяние предвид нарушението на чл. 150а, ал. 1 ЗДВП и въз основа на него е издадено НП № 20-1158-000247/20.02.2020 г. В изпълнение на правомощията си по чл. 72 ЗАНН (ред. ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.) наблюдаващият процесното досъдебно производство прокурор е сезирал компетентния административен съд и последният е отменил издаденото НП и е прекратил АНП на осн. чл. 70, б. „д“ (ред. ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.). С отмяната на НП е отпаднала възможността подсъдимият да бъде наказан два пъти за едно и също деяние, поради което и с постановяването на обжалваната присъда не е било нарушено правилото *ne bis in idem*.

По възраженията на прокурора относно наказанието:

В съответствие със закона първият съд е отчел наличието на многобройни смекчаващи обстоятелства по отношение на подсъдимия, чийто превес води до извод, че и най-лекото, предвидено в санкционната част на чл. 343в, ал. 2 НК, наказание се явява несъразмерно тежко.

Правилно са приети като отегчаващи отговорността обстоятелства системните нарушения на правилата за движение от страна на подсъдимия, а като смекчаващи такива – чистото съдебно минало към момента на деянието, относително младата възраст, трудовата му и спортна ангажираност, изтеклият интервал от време от деянието до осъждането,

изказаното съжаление за стореното, позитивното процесуално поведение.

По тези съображения правилно районният съд е приложил чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, като е определил наказание лишаване от свобода под най-ниския предел на 343в, ал. 2 НК (една година), а именно – три месеца. Също така, обосновано е преценил, че за целите на наказанието по чл. 36 НК не е необходимо налагането на кумулативно предвидената по-лека санкция в 343в, ал. 2 НК, а именно – глоба. По приложението на чл. 66, ал. 1 НК липсва съответен протест от страна на прокурора.

По възраженията на подсъдимия относно наказанието:

Приложение по отношение на инкриминираното деяние по чл. 343в, ал. 2 НК не може да намери институтът на чл. 78а НК, тъй като е налице ограничителната хипотеза на ал. 7 от същата разпоредба за извършени множество престъпления. С присъда от 21.10.2020 г. по НОХД № 956/2020 г. РС Перник е признал подсъдимия за виновен в извършването на две други престъпления – по чл. 345, ал. 1 НК и по чл. 345, ал. 2 НК, като и двете са осъществени на 25.01.2020 г., датата на процесното престъпление по чл. 343в, ал. 2 НК, и се намират в реална съвкупност със същото. Без значение е обстоятелството, че две от престъпленията от тази съвкупност са били предмет на присъда по друго наказателно производство (Р. № 493 от 13.02.2015 г. по н.д. № 1574/2014 г. на ВКС, I НО; Р. № 559 от 03.06.2014 г. по ВНОХД № 5402/2013 г. на СГС; Р. № 260164 от 12.03.2021 г. по ВНОХД № 4396/2020 г. на СГС; Р. по ВНОХД № 5117/2017 г. на СГС).

Така мотивиран и на осн. чл. 334, т. 6 вр. чл. 338 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 21 от 02.05.2023 г., постановена по НОХД № 244/2023 г. на Районен съд Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____